

РЕШЕНИЕ

№ 3044

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Полина Якимова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **2349** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е във връзка с подадена чрез адвокат касационна жалба от В. К. Ч.,
против Решение от 01.02.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 101^{-ви} състав,
постановено по НАХД № 7948/2010 г. С решението е потвърдено издаденото от
заместник – началника на Отдел „Пътна Полиция” – С. Наказателно
постановление № 32756/19.05.2010 г., с което на Ч., на основание чл. 182, ал. 1,
т. 3 от Закона за движението по пътищата е наложено административно
наказание „глоба” в размер на 100 лв. и е определено да бъдат отнети три
контролни точки, след влизане в сила на постановлението, за нарушение на чл.
21, ал. 1 от същия закон.

В съдебно заседание касаторът се представлява от упълномощения адвокат Ц.,
която поддържа жалбата. Твърди се незаконосъобразност на решението, защото
районният съд е приложил неправилно материалния закон и е допуснал
съществено нарушение на процесуалните правила. Конкретно се сочи, че: НП е
издадено от некомпетентен орган; Съдът неправилно е приел, че автор на
нарушението е касаторът; Съдът не е проявил процесуална активност за събиране
и попълване на делото с доказателства, като не е проверил изложените в жалбата

възражения.

Ответникът не се представлява и не изразява становище.

Представителят на С градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо.

Касаторът е наказан за това, че на 24.04.2010 г. около 07.45 часа, в гр. С., по БУ. „А. Пушкин” е управлявал лек автомобил (с посочена марка и регистрационен номер) със скорост от 71 км./ч., при ограничение за населено място – 50 км./ч. Скоростта била фиксирана с техническо средство – радар “TR-4”, с фабричен номер 159, от полицейски служител при „Пътна полиция”, който съставил акт за установяване на административно нарушение, послужил като основание за издаване на оспореното НП.

Чл. 21, ал. 1 ЗДв.П въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км./ч.; извън населено място – 90 км.ч. и по автомагистрала – 130 км./ч. Наказанието е наложено на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДв.П , за това, че в населено място жалбоподателят се е движел със скорост, превишаваща максимално разрешената с 21 км./ч.

За да потвърди наказателното постановление съставът на С районен съд е обосновал в мотивите си крайния извод, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че административнонаказателната отговорност е ангажирана правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е неоснователна. Изложената във въззивната жалба защитна версия за това, че непосредствено преди да бъде спрян от полицаите, пред него се движел друг автомобил, който завил надясно, не е доказана. По време на съдебното следствие жалбоподателят е бил представляван от адвокат, който не е ангажирал каквито и да било доказателства. За Съда не е съществувало задължението да изследва произволни и неаргументирани твърдения. Според разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДв.П редовно съставените актове се ползват с доказателствена сила до доказване на противното. В тежест именно на санкционираното лице е да опровергае описаните в АУАН обстоятелства, посредством допустимите доказателствени средства. Задължение

на Съда е да осигури процесуална възможност за събиране на посочените доказателства, както и да провери констатациите на акта. Съдът е изпълнил задължението си да изследва обективно, пълно и всестранно доказателствата, противно на твърдението на касатора. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, който е надлежно упълномощен с редовно издадена от министъра на МВР, на основание чл. 189, ал. 4 ЗДв.П (сега – ал. 12, ДВ, брой 10/2011 г.) Заповед, рег. № Из-993/2009 г. Доводите, с които се възразява срещу формата на тази заповед са необосновани и не следва да бъдат обсъждани.

Обжалваното решение е правилно, като не е засегнато от пороци, съставляващи касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Водим от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.02.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 101^{-ви} състав, постановено по НАХД № 7948/2010 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: